

beter. En daarom zei ze: „slaap maar wel lieve jongens, met je hartjes van goud, en ik verheug me ook, dat je nou eindelijk den Sint hebt gezien, den kindervriend; kinderen die hem zoo erg verdienen te zien, die zien hem juist niet altijd. Dat is erg jammer. Maar slaap nu maar lekker, want de springende kikker en het auto-tje zijn er en blijven zoolang je er zuinig op bent en dat zal wel héél lang zijn, want wie weinig heeft is ook het zuinigst. Dag jongens!”

O! o! o!

Wat een geknoei. En dat zal toch in hoofdzaak wel door groote menschen gebeurd zijn. Ik zal er je een paar staaltjes van vertellen, omdat 't toch ook om te lachen is. En om te leeren oppassen.

Het Nieuwsblad van den Boekhandel heeft een verzameling aangelegd van bestelkaarten, die bij verschillende boekhandelaren zijn ontvangen en waarop de titel van het gevraagde boek op 't allermaalst was verhaspeld, zoodat er heusch wijsheid bij noodig was om tóch te raden wat de heeren en dames bedoelden. Ik schrijf een paar heele malle voor jullie over uit de lange lijst. Die zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht.

Iemand schreef, hij moest hebben: de man zonder alcohol. De Boekhandel begreep: Het moest zijn: De Mensch en de Alcohol. Maar toen het boek niet onmiddellijk geleverd kon worden, kwam er nog eens een aanmaning: „Waar blijft het boek: de Man zonder Almanak? Men vroeg om: „de Vrijer van Goudsberg”. Het kon niet anders zijn dan „der Freiherr von Gaisberg”. Iemand die „De Nieuwe Vorm-Coupé” bestelde, kon niet anders bedoeld hebben dan de Nieuwe Nederlandsche Pharmacopee, dat is, een handboek voor apothekers over recepten. Ik moet den boekhandelaren een complimentje maken, dat ze uit „Coithe Kaust”, „Goethe's Faust” hebben gemaakt.

„Tegen Paschen” kim — Ja, dat kon niet anders zijn dan „Tegen Paarse Kim”, een gedichtenbundel.

NANNIE VAN WEHL.